

MEMÒRIA

Índex

INTRODUCCIÓ I CONTEXT	3
CONTINGUT	7
Taula inaugural	7
Taula rodona del bloc 1: la garantia dels drets en cada etapa del cicle de vida	8
Taula de comunicacions del bloc 1	10
Taula del bloc 2: la ciutat com a espai de vida i convivència	11
Taula de comunicacions del bloc 2	14
Taula rodona del bloc 3: la tecnologia per millorar la qualitat de vida. De les TIC a les TEP	15
Taula de comunicacions del bloc 3	17
Taula del bloc 4: les dades col·lectives com a eina de transformació social	18
Taula de comunicacions del bloc 4	21
Taula de cloenda	22
REFLEXIONS SOBRE EL DRET A L'AUTONOMIA PERSONAL	24
CONCLUSIONS A CÀRREC D'ANXO QUEIRUGA I MANUEL ARMAYONES: 10 INICIATIVES PER AVANÇAR EN L'AUTONOMIA PERSONAL	26
DECLARACIÓ DE COCEMFE - #DAP2019	29
EXPOSICIONS	34
ESDEVENIMENTS SOCIALS	36
RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA	38
ALIANCES	39
COL·LABORADORS	40
COBERTURA ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ	41

INTRODUCCIÓ I CONTEXT

Els dies 21 i 22 d'octubre passat es va celebrar el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal. Discapacitat Física i Orgànica, Envelliment i Cronicitat al CCIB de Barcelona.

Sota el lema «L'autonomia personal, una qüestió de justícia i igualtat», COCEMFE va impulsar un manifest per demanar als poders públics i al conjunt de la societat que adoptin les mesures necessàries perquè totes les persones puguin exercir el seu dret a l'autonomia personal, és a dir, el dret de viure lliurement segons la seva voluntat, condició essencial de tot ciutadà plenament actiu i inclòs a la comunitat.

Arran d'aquest manifest, es van establir les bases per a la celebració del I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal. Discapacitat Física i Orgànica, Envelliment i Cronicitat, que es va estructurar al voltant de quatre eixos estratègics:

1. La garantia dels drets en cada etapa del cicle de vida.
2. La ciutat com a espai de vida i convivència.
3. La tecnologia per millorar la qualitat de vida. De les TIC a les TEP.
4. Les dades col·lectives com a eina de transformació social.

Al Congrés hi van **participar 40 ponents repartits en quatre taules rodones i quatre taules de comunicacions**, una per a cada eix temàtic plantejat. A més, per començar cada sessió diària es van fer dues ponències magistrals, que van anar a càrrec de **Joan Clos**, exalcalde de Barcelona, i **Amalia Gamio**, membre del Comitè sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat de les Nacions Unides.

D'altra banda, es van fer una taula inaugural i una taula de cloenda, amb la presència de representants d'institucions públiques d'àmbit local, autonòmic i estatal, així com representants del comitè organitzador.

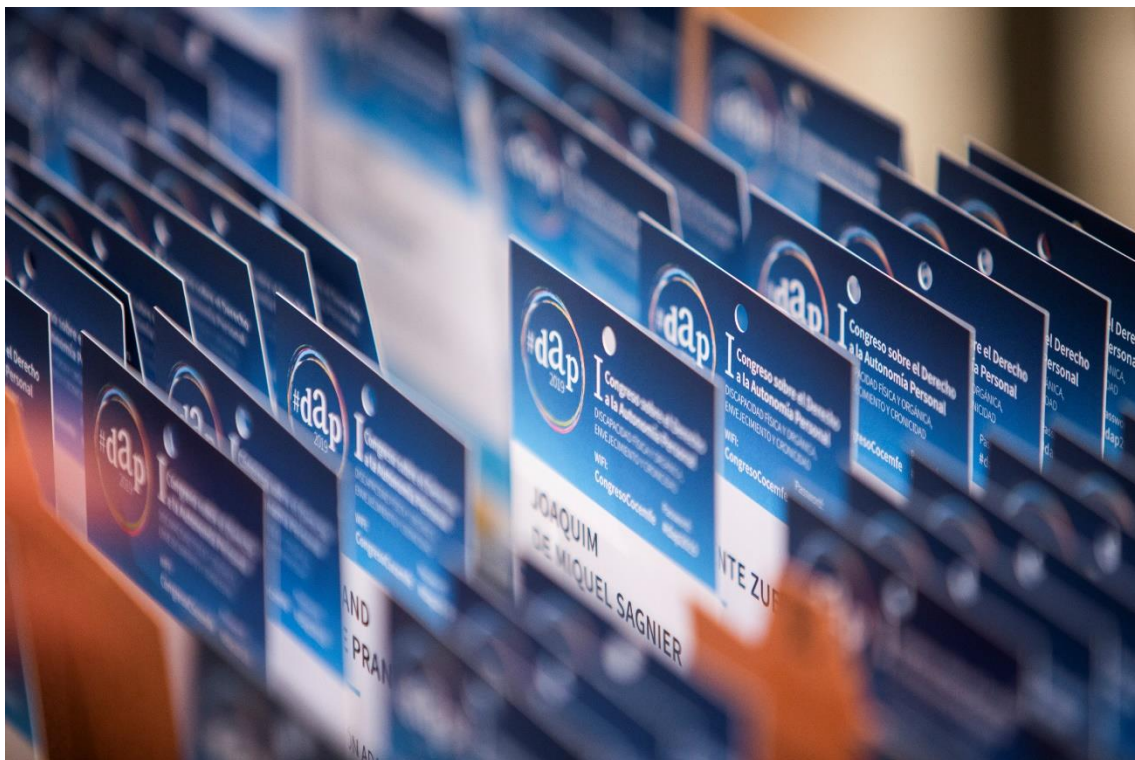
Els dos dies que va durar el congrés **es van acreditar un total de 511 persones**. Tot seguit, presentem algunes dades sobre els assistents:

- **246 representants d'entitats del tercer sector** (associacions, fundacions, federacions, etc.).

- 66 representants d'empreses privades.
- 91 representants d'entitats públiques, entre els quals hi havia alcaldes, regidors, diputats i altres representants d'empreses públiques.
- 32 professionals independents (arquitectes, advocats, professionals sanitaris, sociòlegs, etc.).
- 34 professors i estudiants universitaris (sobretot de la Universitat de Barcelona, la Universitat Oberta de Catalunya i la Fundació Pere Tarrés).

Quant a la procedència dels assistents, 103 venien d'altres països (Mèxic i l'Equador) i d'altres comunitats autònomes (com ara Madrid, Andalusia, Galícia, el País Basc, Aragó, València i Múrcia). La resta d'assistents venien de diversos punts de Catalunya.

En total, hi havia representades més de 260 organitzacions, entre associacions, fundacions, federacions, empreses privades i entitats públiques.

21 / 10 / 2019

PROGRAMA DEL CONGRÉS

9:00	Recepció i recollida d'acreditacions	
9:30	Taula inaugural	Representants institucionals
10:10	Conferència inaugural	A càrrec de Joan Clos
10:50	Pausa cafè	
11:10	<p>➤➤ TAULA RODONA Bloc 1 LA GARANTIA DELS DRETS AL LLARG DEL CICLE DE VIDA i Sala 112</p>	<p>Moderadora: Eulàlia Hernández ▶ Asunción Pie ▶ Ángel Gil ▶ Eduardo Díaz ▶ Marta Castillo ▶ Julio Herrero ▶ Josep Maria Solé</p>
12:40	<p>➤➤ TAULA RODONA Bloc 2 LA CIUTAT COM A ESPAI DE VIDA I CONVIVÈNCIA i Sala 112</p>	<p>Moderador: Andrés Labella ▶ Anxo Queiruga ▶ Isabel Sierra ▶ Paca Tricio ▶ Sandra Bestraten ▶ Ana Lucía Arellano ▶ Josep Maria Llop</p>
14:15	Dinar + Presentació pòsters + Visionat documental "Distàncies"	
15:45	<p>➤➤ PRESENTACIONS Bloc 1 i Sala 112 Moderadora: Andrea García-Santesmases ▶ Oriol Roqueta ▶ Maria José García ▶ Iñaki Martínez ▶ Manuel Martínez ▶ Gonzalo José Carbonell</p>	<p>PRESENTACIONS Bloc 2 i Sala 111 Moderadora: Isabel Sierra ▶ Marià Santiago ▶ Zaida Muxí ▶ Marta Valencia ▶ Ramon Lamiel ▶ Francesc Prat ▶ Carlos Mariño</p>
17:45		

Tot el dia → Estands / patrocinadors

i Sala 129 i 130

RENFE / COCEMFE / TMB / AJUNTAMENT DE BARCELONA / IMSERSO / TELEFÓNICA / AMIGABLES

22 / 10 / 2019

PROGRAMA DEL CONGRÉS

9:20	Conferència magistral	A càrrec d'Amalia Gamio
10:00	<p>➤➤ TAULA RODONA Bloc 3 TECNOLOGIA PER MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA. DE LES TIC A LES TEP i Sala 112</p>	<p>Moderador: Manuel Armayones ▶ Eva Aurin ▶ Núria Vallès ▶ Alida Díaz ▶ Manel Balcells ▶ Francesc Iglesies ▶ Javier de Oña</p>
11:30	Pausa cafè	
12:00	<p>➤➤ TAULA RODONA Bloc 4 LES DADES COL·LECTIVES COM A EINA DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL i Sala 112</p>	<p>Moderador: Jordi Conesa ▶ Javier Creus ▶ Javier Albor ▶ Clara María Aldámiz-Echevarría ▶ Margarita Gª Ferruelo ▶ Miquel Domènech</p>
13:30	Dinar + Presentació pòsters + Resum del dia 21 en imatges	
15:00	<p>➤➤ PRESENTACIONS Bloc 3 i Sala 112 Moderadora: Noemí Robles ▶ Teresa Perales ▶ Cristina Saavedra ▶ Cristina Astier ▶ Alfredo Vela ▶ Jesús Gaitán</p>	<p>PRESENTACIONS Bloc 4 i Sala 111 Moderador: Eduardo Díaz ▶ Andrea Barbiero ▶ Daniel López-Bachiller ▶ Jordi Conesa ▶ Liliana Arroyo ▶ Pablo Moratalla</p>
17:00	Conclusions del congrés	A càrrec de Manuel Armayones
17:15	Declaració del #dap2019	A càrrec d'Anxo Queiruga
17:25	Lliurament de la 3a edició dels Premis Ricard Vaccaro, a l'Ètica i al Compromís Social	
17:45	Acte de cloenda	Representants institucionals
18:00		

Tot el dia → Estands / patrocinadors

i Sala 129 i 130

RENFE / COCEMFE / TMB / AJUNTAMENT DE BARCELONA / IMSERSO / TELEFÓNICA / AMIGABLES

CONTINGUT

Taula inaugural

La taula inaugural va estar formada per **Manuel Martínez Domene** (director general de l'IMSERSO), **Luis Cayo Pérez Bueno** (president del CERMI), **Lluïsa Moret i Sabidó** (diputada i presidenta de l'Àrea de Cohesió Social, Ciutadania i Benestar de la Diputació de Barcelona), **Francesc Iglesias i Riumalló** (secretari d'Assumptes Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya), **Margarita Mari-Klose** (regidora d'Infància, Gent Gran i Diversitat Funcional de l'Ajuntament de Barcelona), **Anxo Queiruga** (president de COCEMFE) i **Roser Roigé Cruz** (presidenta de COCEMFE Catalunya).

En la inauguració del congrés, les persones assistents a la taula institucional van posar en relleu el fet que el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal és un punt d'inflexió per a la construcció d'una estratègia conjunta per als propers anys, amb perspectiva integral i compromís compartit. Així doncs, ha arribat el moment d'impulsar l'autonomia personal aquest segle XXI i de garantir el ple dret a la ciutadania, a fi que tot plegat representi el canvi cultural que necessita la societat per millorar la nostra civilització.

Taula rodona del bloc 1: la garantia dels drets en cada etapa del cicle de vida

Context

En aquesta taula, es va plantejar una aproximació des d'una perspectiva de drets humans, centrada en la dimensió ètica, política i jurídica, sobre com es poden garantir els drets de les persones amb discapacitat en cada etapa del cicle de vida, amb una atenció especial a les qüestions realistes i tangibles que afecten la majoria. En concret, es van posar sobre la taula temes com ara la no-discriminació o el fet d'evitar la sobreprotecció i afavorir l'autonomia personal i la vida independent. També es va parlar de la situació actual de vulneració dels drets de les persones amb discapacitat.

Participants

La taula va ser moderada per **Eulàlia Hernández** (coordinadora de l'Àrea d'Educació, Empoderament i Participació en Salut de l'eHealth Center de la UOC), i hi van participar **Asunción Pié** (investigadora d'estudis feministes de la discapacitat a la UOC), **Àngel Gil** (assessor de l'Institut Guttmann), **Eduardo Díaz** (professor de la Universitat Complutense de Madrid), **Marta Castillo** (presidenta de FEGRADI COCEMFE Granada), **Karla Rojas** (metgessa rehabilitadora de l'Hospital Vall d'Hebron) i **Josep Maria Solé** (director de Support, Fundació Tutelar Girona).

El debat es va vehicular a través d'una sèrie de preguntes de la moderadora encaminades a explicar quina és la situació actual del tema plantejat i a exposar un escenari futur, amb aportacions concretes en alguns casos. Aquesta va ser la línia que es va seguir a totes les taules rodones.

En el primer escenari, els ponents van coincidir a destacar que, malgrat el gran progrés que s'ha produït pel que fa a legislació a favor dels drets de les persones amb discapacitat, aquests drets es continuen vulnerant de manera permanent. Asunción Pié va subratllar que cal legislar per a tota la població en conjunt, i no de manera segregada. Així mateix, Àngel Gil va posar en relleu la contradicció existent entre el legislador i la política executiva: es fan normes (que de vegades no són gaire clares en l'atribució de drets subjectius) i després hi ha un buit administratiu molt important (que no es correspon amb les necessitats del col·lectiu).

Eduardo Díaz va aprofundir en aquest tema, i va argumentar que «formalment hi ha una sèrie de drets sobre discapacitat, però no tenim les garanties que aquests drets es puguin exercir de manera efectiva. Si no tenim els recursos econòmics ni els mecanismes reguladors suficients per fer que aquests drets es transformin en drets substantius, no podem tenir una resposta real a les necessitats de les persones». Per tant, resulta imprescindible disposar dels mecanismes reguladors necessaris per fer complir les lleis (en habitatge, accessibilitat, transport, oci, etc.). Eduardo Díaz també va aprofundir en la necessitat de desenvolupar les polítiques públiques que calguin en l'àmbit de la discapacitat per no augmentar la desigualtat que pateix el col·lectiu (com menys recursos, menys possibilitats d'exercir els seus drets de manera efectiva).

Pep Solé va puntualitzar que, per poder superar la situació de desemparament dels drets de les persones amb discapacitat, hem d'apuntar cap a models de suport personalitzats (les carteres de serveis espanyoles estan totalment fragmentades) que es basin en la globalitat, la proximitat i la comunitat i que s'aproximin als principis ètics que estipula la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat de l'ONU. Paral·lelament, les entitats de la discapacitat haurien d'unir forces per garantir serveis per a la totalitat del col·lectiu amb discapacitat. Una altra de les aportacions més comentades a la taula va ser la d'avançar en una estratègia de «màrqueting social» que sigui capaç de recollir totes les demandes del sector, la seva realitat, i de penetrar en totes les capes de la societat. La majoria de ponents també va coincidir en la necessitat de millorar l'educació sociosanitària en la primera infantesa, així com en la necessitat de disposar d'espais més integradors (a l'escola, a la feina, etc.). Igualment, tant en aquesta com en altres

taules es va remarcar la necessitat de desinstitucionalització i integració de les persones amb discapacitat (i també de la gent gran) en la societat.

Pel que fa a propostes concretes per garantir els drets al llarg del cicle de vida, Marta Castillo va comentar la necessitat d'augmentar el pressupost per fer efectiva l'aplicació de les lleis existents i per promoure un model eficaç d'assistència personal. Alguns ponents van comentar la necessitat que l'assistència personal sigui universal i, per tant, un dret efectiu de la ciutadania i que l'aplicació d'aquest dret estigui relacionada directament amb la desinstitucionalització de les persones amb limitacions en l'autonomia personal. En aquest sentit, la personalització dels serveis pot ser clau. Pep Solé va exposar el model escocès de personalització dels serveis, l'anomenat *Self Direct Support*, que empodera la persona en conjunció amb la seva comunitat i evita la institucionalització. En definitiva, es tracta de superar l'atenció centrada en la persona i avançar en l'atenció dirigida per la persona.

Taula de comunicacions del bloc 1

La taula de comunicacions del bloc 1 va ser moderada per Andrea García-Santesmases, doctora en sociologia i investigadora de la UOC. En aquesta taula es van dur a terme presentacions de temes concrets (projectes, experiències, exposicions, etc.). La informació de les presentacions està disponible en aquest enllaç:

<https://www.autonomiapersonal.org/congreso/inscripcion-2/>

Aquestes van ser les persones que van participar a la taula i llurs presentacions:

Gonzalo José Carbonell, doctor en dret i ciències socials i membre de la Xarxa Europea de Vida Independent: «**L'opció per l'assistència personal, una dimensió del dret a l'autonomia de les persones amb diversitat funcional**».

Manuel Martínez, director general de l'IMSERSO: «**L'autonomia personal des de l'assistència personal**».

Iñaki Martínez, assistent personal, fundador i president de l'Associació de Professionals de l'Assistència Personal: «**L'assistent personal: figura de suport per a la inclusió social**».

Oriol Roqueta, llicenciat en dret i creador del projecte «Vida independent i assistència sexual»: «**Éssers sexuals o éssers asexuals?**».

María José García, llicenciada en biologia i especialista en bioquímica clínica: «**Vida laboral per a la consecució de l'autonomia personal**».

Taula del bloc 2: la ciutat com a espai de vida i convivència

Context

La ciutat ha de ser estudiada en conjunt, com un espai de convivència accessible i amigable que faciliti l'accés als serveis de manera inclusiva i que fomenti la participació de totes les persones. En aquesta taula es van abordar aspectes com la sensibilització, l'eliminació de barreres (físiques i socials) i l'accessibilitat en relació amb els elements nuclears en la vida de les persones, com ara el transport, la sanitat o l'oci.

L'objectiu de desenvolupament sostenible número 11 de l'Agenda 2030, elaborat per la Nova Agenda Urbana, fixa els paràmetres que ha de complir la planificació urbana per tenir ciutats inclusives i segures, amb l'objectiu que ningú no quedi enrere.

Participants

La moderació de la taula va anar a càrrec d'**Andrés Labella** (membre de la Càtedra UNESCO d'Habitatge de la Universitat Rovira i Virgili), i hi van participar **Anxo Queiruga** (president de COCEMFE), **Isabel Sierra** (investigadora de la UOC, especialitzada en polítiques socials i de salut), **Paca Tricio** (presidenta de Mayores UDP), **Sandra Bestraten** (presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC) i **Josep Maria Llop** (assessor de la DIBA i especialista en mobilitat accessible).

Per començar, els ponents van fer algunes consideracions prèvies i van remarcar que «la discapacitat és un element de soledat intangible perquè la societat en general ha avançat en la creença que la igualtat és possible sempre que no et toqui patir una situació de desigualtat» (Pep Llop). En una línia similar, Isabel Sierra va remarcar que «el llenguatge utilitzat és molt important, i determina com tractem les coses»; per això cal superar certes terminologies, com ara «persona discapacitada» (en lloc de «persona amb discapacitat»). Es tracta de posar en valor la dignitat de les persones i centrar-se en les “capacitats” més que en les “discapacitats”.

En aquesta taula, un tema transversal va ser l'accessibilitat universal com a reivindicació central a les ciutats del present, cosa que és beneficiosa per al conjunt de la societat, tant per a les persones amb discapacitat i la gent gran com per a la resta de la població (i des de l'àmbit

associatiu caldria incidir més en aquest tema). Per això, la concepció del disseny universal ha de partir de l'interès econòmic necessari que suscita el fet de dur-lo a terme.

Els ponents d'aquesta taula van qualificar Barcelona de ciutat força accessible (temps enrere havia estat un referent per a tot l'Estat; avui dia altres ciutats s'han situat a la seva altura i fins i tot l'han superada, com és el cas de Vitòria). No obstant això, encara queda molt per fer, tant a Barcelona com a la resta de ciutats espanyoles. A més, l'accessibilitat s'associa recurrentment a aspectes purament arquitectònics (àmbit en què s'han produït els progressos més importants), però també s'ha d'entendre des del punt de vista de l'ús de les tecnologies, les comunicacions, la senyalística, l'accés a l'esport, etc.

Anxo Queiruga va remarcar que actualment «hi ha desenes de milers de persones que continuen empresonades a casa seva», tant persones amb discapacitat com gent gran. Això priva les persones de tenir una vida en condicions (de ser, en definitiva, ciutadans de ple dret). La previsió d'un futur «envellit», va continuar Paca Tricio, fa que calgui unir esforços entre tots els sectors (tant gent gran com de l'àmbit de la discapacitat) per aconseguir els objectius comuns, mitjançant la creació de plataformes compartides. En aquest sentit, la defensa del dret a l'autonomia personal n'és un bon exemple.

Pel que fa a propostes més concretes presentades pels ponents, Pep Llop va plantejar la creació d'un consorci públicoprivat (amb universitats, associacions, l'Administració pública, empreses privades, etc.) per afrontar els enormes reptes que ens suposarà el canvi en el concepte de la mobilitat (que, probablement, transformarà les ciutats tal com les coneixem actualment). Aquest canvi de paradigma ha de tenir en compte l'accessibilitat universal des de bon principi per no retrocedir respecte a la situació actual. En la línia de l'accessibilitat, Sandra Bestraten va puntualitzar que un dels grans reptes a curt termini és la rehabilitació del parc d'habitatges existent per fer-lo accessible. Per aconseguir-ho, cal permetre que els professionals de l'arquitectura i la construcció siguin creatius per trobar solucions innovadores i col·lectives. Un exemple proposat és la creació d'ascensors compartits entre més d'un edifici en els casos en què no hi hagi prou espai per instal·lar-ne un en un sol edifici. Igualment, cal protegir el comerç de proximitat, que és un espai de sociabilització i creació de comunitat essencial per als barris (cal fer més èmfasi en l'accessibilitat dels comerços). Per la seva banda, Anxo Queiruga va ser

molt precís en demanar que els ajuntaments siguin més exigents amb les llicències per tal que es compleixi la Llei d'accessibilitat (com es fa, per exemple, amb les normes de construcció en relació amb les sortides d'emergència).

Per acabar, Isabel Sierra va comentar la necessitat d'establir aliances per al desenvolupament d'objectius concrets, en concordança amb els objectius de desenvolupament sostenible. Cal reformular les iniciatives que arriben de l'ONU per fer que siguin més fàcils d'executar i més eficaces i per integrar-les a la realitat de les nostres ciutats. La ciutat no ha de ser un obstacle, sinó un espai d'oportunitat.

Taula de comunicacions del bloc 2

La taula de comunicacions del bloc 2 va ser moderada per Isabel Sierra, investigadora de la UOC especialitzada en polítiques socials i de salut. En aquesta taula es van dur a terme presentacions de temes concrets (projectes, experiències, exposicions, etc.). La informació de les presentacions està disponible en aquest enllaç:

<https://www.autonomiapersonal.org/congreso/inscripcion-2/>

Aquestes van ser les persones que van participar a la taula i llurs presentacions:

Zaida Muxí, arquitecta experta en gènere en matèria d'arquitectura i urbanisme: **«Dret a la ciutat: gènere i inclusivitat»**.

Marta Valencia, presidenta de CEMUDIS, de COCEMFE Aragó i de la fundació DFA: **«Ciutat i dona amb discapacitat: participació plena?»**.

Raül Casas, director d'accessibilitat universal de Transports Metropolitans de Barcelona: **«Petites passes construeixen un gran objectiu. Canvi de paradigma en la mobilitat urbana»**.

Ramon Lamiel, gerent de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona: **«Pla d'accessibilitat universal de Barcelona»**.

Francesc Prat, arquitecte tècnic especialitzat en accessibilitat i membre de la Junta Directiva d'Amputats Sant Jordi: **«Noves mirades cap a l'accessibilitat en l'arquitectura; l'accessibilitat com a paràmetre de disseny»**.

Marià Santiago, assessor tècnic especialitzat en ajudes per a la millora de l'accessibilitat de Vàlida sense barreres: «Innovació en accessibilitat: millores en la supressió de les barreres arquitectòniques».

Taula rodona del bloc 3: la tecnologia per millorar la qualitat de vida. De les TIC a les TEP

Context

Segons dades de l'Observatori de la Discapacitat Física, dues de cada tres persones amb discapacitat consideren que les TIC (les tecnologies de la informació i la comunicació) poden millorar el seu benestar. Per tant, és imprescindible entendre que tecnologia i qualitat de vida estan lligades, que cal impulsar l'accés a tecnologies accessibles mitjançant el foment de la recerca i, finalment, cal aplicar els avenços tecnològics a aspectes de la vida quotidiana. Tot això, tenint en compte les consideracions ètiques que hi ha implícites.

Participants

El moderador de la taula va ser **Manuel Armayones**, director de Desenvolupament de l'eHealth Center de la UOC, i hi van participar **Manel Balcells** (comissionat de salut a Leitat Technological

Center), **Alida Díaz** (arquitecta, integrant del projecte «Al voltant de la cadira»), **Eva Aurín** (responsable d'Innovació i e-Salut de l'Hospital Vall d'Hebron), **Meritxell Benedí** (directora general de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya), **Núria Vallès** (professora de sociologia de la Universitat de Barcelona, doctoranda en ètica i robòtica) i **Javier de Oña** (sotsdirector de la Fundació Integralia DKV).

Actualment, ens trobem davant el que alguns comencen a anomenar la «quarta revolució industrial», en què l'ús de les noves tecnologies, la intel·ligència artificial, l'Internet de les coses, la telemonitorització, etc., han d'ajudar en el desenvolupament de l'autonomia personal.

Però la tecnologia no és una finalitat en si mateixa: és una eina que ha d'aportar solucions als problemes i/o les necessitats de les persones amb discapacitat i el seu entorn, però sempre «centrant-se en les relacions interpersonals, que són, en primera instància, les que fan possible una autonomia personal més completa» (Núria Vallès). Això requereix que els usuaris estiguin vinculats al procés de concepció i posada en marxa de les solucions. A més, la tecnologia és més efectiva quan es combina amb la formació i/o el suport de les persones.

També cal tenir en compte l'ètica en totes les fases i avaluar l'impacte social i ètic de les tecnologies. Les tecnologies no són bones ni dolentes, però definitivament no són neutres, és a dir, porten associats un model de vida determinat i una situació vital concreta. D'altra banda, existeixen grans barreres en l'accés a les tecnologies (fins i tot a les més bàsiques, com Internet).

A la taula rodona, es van fer un conjunt de propostes perquè les tecnologies es converteixin en una eina per millorar la qualitat de vida. Meritxell Benedí va comentar que la tecnologia pot ser utilitzada per escurçar les bretxes de desigualtat de drets, però per aconseguir-ho cal universalitzar-ne l'ús. També cal buscar sinergies entre l'àmbit sanitari i el social per ajudar a incorporar les tecnologies al sistema de manera universal. Sense transversalitat entre àmbits i administracions no es poden abordar eficaçment els casos més complexos. Com a proposta concreta, Meritxell Benedí va comentar que la compra pública amb metodologies d'assignació innovadora pot ser un gran impuls per aconseguir avançar (per exemple, atribuint punts en els concursos de contractació pública si s'aporten solucions amb accessibilitat universal).

En aquesta mateixa línia de buscar sinergies, Manel Balcells va proposar la creació d'un espai *living-lab* (espai de creació conjunta centrat en les persones). En aquesta mena d'espais, les persones es converteixen en agents centrals en el disseny i l'ús de la tecnologia, que és aplicada de manera transversal. Eva Aurín també es va posicionar a favor de la implicació dels usuaris en el disseny i la implementació de les tecnologies, així com en la formació en l'ús d'aquestes tecnologies per reduir la bretxa digital existent. Finalment, Javier de Oña va subratllar que la tecnologia s'ha de donar a conèixer a les persones a les quals s'adreça: no es pot quedar als laboratoris i als centres de recerca, ja que això genera una gran bretxa entre el que hi ha i el que realment es coneix. Per això cal invertir, precisament, en la divulgació de les tecnologies existents que poden ajudar a millorar la qualitat de vida de les persones.

Taula de comunicacions del bloc 3

La taula de comunicacions del bloc 3 va ser moderada per Noemí Robles, doctora en neurociències i investigadora de la UOC. En aquesta taula es van dur a terme presentacions de

temes concrets (projectes, experiències, exposicions, etc.). La informació de les presentacions està disponible en aquest enllaç:

<https://www.autonomiapersonal.org/congreso/inscripcion-2/>

Aquestes van ser les persones que van participar a la taula i llurs presentacions:

Teresa Perales, ambaixadora de la Fundació Telefónica, esportista paralímpica, conferenciant i *coach*: **«Mapcesible: el TripAdvisor de l'accessibilitat, per fer visible el que és accessible».**

Cristina Saavedra, responsable de Qualitat i Coordinació de Serveis del projecte ViveLibre d'ATAM: **«Solucions tecnològiques de suport a l'autonomia personal».**

Laia Tejada, membre del projecte europeu «Ccentre: una perspectiva narrativa per millorar l'envelliment actiu i el benestar de les persones grans»: **«El desenvolupament de CARINGSTORES.EU: una eina per millorar el benestar de les persones grans en entorns sanitaris».**

Carlos Gaitán, membre de Podotec 3D: **«Noves tecnologies en podologia. Impressió en 3D».**

Taula del bloc 4: les dades col·lectives com a eina de transformació social

Context

El 90% de les dades actuals s'han generat durant els últims dos anys. A més, segons informes recents, el 2020 cada persona generarà una mitjana d'1,7 megabytes per segon. Per sort, tenim les tecnologies necessàries per recollir aquestes dades, integrar-les, entendre-les i aprendre'n. És notori el coneixement que aporten les dades. Gràcies a les dades, podem tenir una visió realista del món que ens envolta, basada en fets i no en impressions. Una bona anàlisi de les dades pot ser primordial per promoure el coneixement, visibilitzar la situació actual i fomentar accions efectives basades en l'evidència científica i les dades objectives.

Participants

Aquesta taula rodona va ser moderada per **Jordi Conesa**, doctor en programari per la Universitat Politècnica de Catalunya, i hi van participar **Javier Creus** (cofundador de Saluscoop), **Javier Albor** (responsable d'Innovació Social de la Fundació ONCE), **Miquel Domènech** (professor de psicologia social de la Universitat Autònoma de Barcelona), **Clara Mª Aldámiz** (vicepresidenta de l'Associació Estatal de Directors i Gerents de Serveis Socials) i **Luis Enrique Quíñez** (coordinador de l'Odismet).

Per començar, els ponents de la taula rodona dels «drets col·lectius com a eina de transformació social» van voler reivindicar la importància de l'accés a les dades per planificar, dissenyar i exigir canvis determinats, ja que l'accés a les dades està molt restringit o és complicat. En aquest sentit, Javier Creus va posar de manifest que per poder investigar cal fer coses que siguin rendibles, a causa del cost i el temps invertit per accedir a les dades. Així doncs, «per crear informació

estadística hi ha d'haver voluntat politicoadministrativa. A Espanya, això fa poc que es fa, sobretot en l'àmbit de la discapacitat, en què només s'han fet tres enquestes estatals», va indicar Luis Enrique Quíñez.

Javier Albor també va plantejar la qüestió de com s'ha de conceptualitzar la discapacitat, ja que, depenent de com es faci, els resultats poden variar notablement. A més, els estàndards internacionals de com fer-ho han anat canviant al llarg dels anys. Actualment, la CIF (Classificació Internacional del Funcionament de la Discapacitat i la Salut) és una de les escales més reconegudes, però les administracions (nacionals) solen catalogar la discapacitat per l'obtenció del grau de discapacitat, amb les grans limitacions que això comporta d'infrarepresentació de les persones amb discapacitat. Això contrasta amb la necessitat de «conèixer la situació real en l'àmbit de la discapacitat per dissenyar una solució eficaç per als problemes detectats», ens comentava Clara Mª Aldámiz.

En una altra línia d'anàlisi, Javier Creus i Miquel Domènech van exposar el valor del *big data* (les dades «brutes» que deixem en forma d'empremta en cada acció que duem a terme en el món digital) per a la recerca en general mitjançant l'aplicació d'algoritmes per fer prediccions. Per això, les dades haurien de ser un bé d'interès comú i no estar controlades per les grans empreses i els estats. Miquel Domènech va assenyalar les cinc etapes principals en el processament de les dades: aconseguir-les, explotar-les, conservar-les, compartir-les i interpretar-les per contribuir a la transformació social.

Actualment, vivim en un món d'abundància de dades, i hem d'utilitzar aquesta circumstància per millorar la qualitat de vida individual i col·lectiva. A més, gràcies a la tecnologia, cada vegada hi haurà més dades disponibles per a tothom (per exemple, l'INE està introduint bases de dades de grans empreses per comptabilitzar l'IPC de manera més precisa). En aquest sentit, Javier Creus va comentar que ha arribat el moment d'observar comportaments (conductes reals) en lloc d'opinions a través de qüestionaris.

Pel que fa a propostes amb vista al futur, es va destacar la necessitat de crear un conjunt bàsic d'indicadors per definir la discapacitat de manera universal. D'altra banda, les entitats i les organitzacions del sector han de compartir més les dades mitjançant plataformes comunes per tal de construir una identitat digital com a món associatiu (per exemple, compartint les dades amb la federació o la confederació; així els donaran més valor).

També es va valorar positivament el desenvolupament recent d'iniciatives de «ciència ciutadana», en què les persones aporten dades pròpies perquè puguin ser processades i se'n

puguin extreure conclusions. Tot això, assegurant la privadesa i la confidencialitat de les dades per evitar que se'n faci un mal ús.

Taula de comunicacions del bloc 4

La taula de comunicacions del bloc 4 va ser moderada per Eduardo Díaz, doctor en sociologia i professor de la Universitat Complutense de Madrid. En aquesta taula es van dur a terme presentacions de temes concrets (projectes, experiències, exposicions, etc.). La informació de les presentacions està disponible en aquest enllaç:

<https://www.autonomiapersonal.org/congreso/inscripcion-2/>

Aquestes van ser les persones que van participar a la taula i llurs presentacions:

Jordi Conesa, enginyer tècnic en informàtica i coordinador de l'Àrea de Ciència de Dades en Salut de l'eHealth Center de la UOC: **«Dades en el context de la salut, del benestar i de l'autonomia personal»**.

Daniel López-Bachiller, director tècnic de l'Observatori de la Discapacitat Física i Orgànica: **«Cap a un Observatori per a l'autonomia personal»**.

Liliana Arroyo, doctora en sociologia i investigadora de l'Institut d'Innovació Social d'ESADE: **«La meva empremta, les meves regles. Empoderament de la ciutadania a través de les dades personals»**.

Andrea Barbiero, consultora en transformació digital i en innovació col·laborativa en l'entorn de la salut: **«Salus Coop, Cooperativa Ciutadana de Dades de Salut per a la Ciència»**.

Pablo Moratalla, coordinador de l'Associació de Centres Especials d'Ocupació d'Iniciativa Social del País Basc (EHLABE): **«Banc de dades EHLABE - eina de millora del model d'inclusió laboral al País Basc»**.

Taula de cloenda

La taula de cloenda va estar formada per Montserrat Ballarín Espuña (vicepresidenta de Desenvolupament Social i Econòmic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona), Jesús Celada Pérez (director general de Polítiques de Discapacitat del Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social), José Luis Martínez Donoso (director general de la Fundació ONCE), Montserrat Novell i Gusart (directora de Responsabilitat Social Corporativa del Consorci de la Zona Franca), Pilar Solanes Salse (cap del Departament de Salut de l'Ajuntament de Barcelona) i Anxo Queiruga (president de COCEMFE).

Les autoritats presents en aquesta taula van remarcar que cal prendre com a base la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat i sumar-se, d'aquesta manera, als objectius de desenvolupament sostenible que ja inclouen temes de discapacitat.

REFLEXIONS SOBRE EL DRET A L'AUTONOMIA PERSONAL

La conferència inaugural del dia 21 va anar a càrrec de **Joan Clos i Matheu**, exalcalde de Barcelona i exdirector d'ONU-Hàbitat, que va remarcar que cal aprofitar el paraigua mundial de l'ONU, amb els Objectius del Mil·lenni, que el 2015 es van detallar per al 2030 en els 17 objectius de desenvolupament sostenible (ODS) en termes socials, econòmics i ambientals. L'autonomia personal, doncs, representa un canvi de paradigma cultural que es pot integrar fàcilment en els ODS com a marc facilitador. Es tracta, en síntesi, de millorar la cultura de la ciutadania més enllà dels problemes concrets de les persones amb discapacitat, amb una orientació i una determinació clares cap a la implementació real del dret a l'autonomia personal. En particular, les lleis i les normes s'han de complir.

El segon dia (22 d'octubre) la conferència magistral va anar a càrrec d'**Amalia Gamio Ríos**, membre del Comitè sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat de l'ONU.

En la conferència, Amalia Gamio va exposar que la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat ha suposat un canvi de paradigma basat en la igualtat de condicions entre totes les persones, la igualtat davant la llei, l'accessibilitat en tota la cadena, el reconeixement com a persones davant la llei i el dret a viure de manera individualitzada. Els estats signants tenen l'obligació d'harmonitzar la legislació en funció de la Convenció.

Per al desenvolupament del dret a l'autonomia personal, Gamio va recomanar agafar com a base la Convenció i sumar-se als objectius de desenvolupament sostenible que ja inclouen temes de discapacitat (objectius 4, 8, 10, 13, 16 i 17).

També és recomanable aliar-se amb altres sectors de la societat, a més del sector de la discapacitat.

CONCLUSIONES A CÀRREC D'ANXO QUEIRUGA I MANUEL ARMAYONES: 10 INICIATIVES PER AVANÇAR EN L'AUTONOMIA PERSONAL

1. Cal **impulsar el màrqueting social** en conceptes com l'autonomia personal. Aquí cal fer èmfasi que l'autonomia personal no només afecta les persones amb discapacitat, sinó que interpel·la tots com a ciutadania, ja que és una cosa a la qual no vol renunciar ningú. Aquest canvi cultural està començant a les escoles, amb campanyes de sensibilització i visibilització en àmbits com l'accessibilitat i la inclusió.

2. Calen **aliances i cooperació entre els implicats** per dissenyar i afavorir una estratègia conjunta amb objectius factibles, basada en la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat i aprofitant els objectius de desenvolupament sostenible (ODS 2030).

3. Cal aplicar i **exigir l'aplicació de la Llei d'accessibilitat universal** en habitatge, rehabilitació en particular, espais públics, transport i mobilitat en general, i per fer-ho és imprescindible una dotació pressupostària.

4. S'ha reclamat un **consorci publicoprivat que, davant el canvi brutal que s'està produint en àmbits com la mobilitat** (menys voreres, creació de zones de vianants, ciutats intel·ligents, cotxes elèctrics, etc.), vetlli per facilitar al màxim l'autonomia personal.

5. Cal **desenvolupar l'assistència personal** i aconseguir que formi part de la cartera dels serveis de les administracions públiques, i també que es tinguin en compte i es regulin els aspectes laborals, tecnològics, ètics i la regulació i la formació dels professionals.

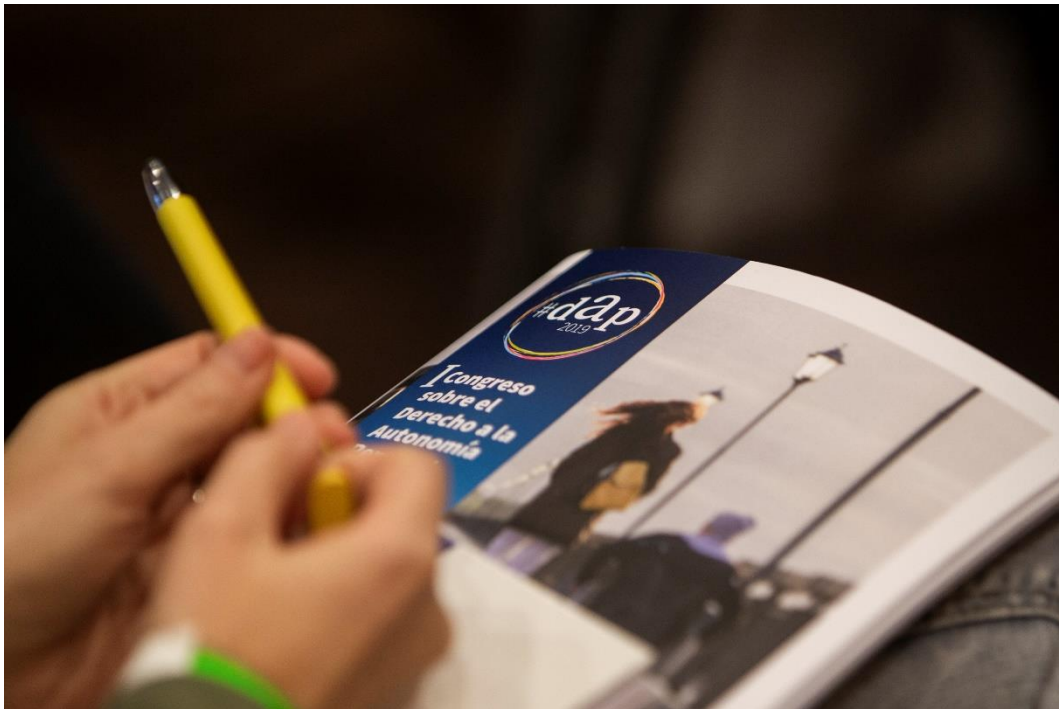
6. Cal **afavorir serveis personalitzats amb els recursos existents** tenint en compte **models com l'escocès o l'escandinau**, però sempre pensant en les peculiaritats i la idiosincràsia de la nostra societat.

7. La tecnologia ha de ser una eina al servei de les persones. Cal proporcionar **formació en competències digitals a tothom**.

8. Cal **eliminar les bretxes tecnològiques en diferents àmbits**: individu, context (entorns rurals, brexa econòmica, etc.), i també en les administracions públiques, que han de fer possible superar aquestes bretxes mitjançant l'equitat.

9. Cal **sensibilitzar les empreses perquè desenvolupin tecnologia sota el paradigma del disseny universal**, i que aquest concepte s'incorpori als plecs de condicions de contractació d'obres i serveis.

10. Les dades obren un nou horitzó: passarem **de dades d'opinions a dades de comportament**, cosa que genera nous reptes des del punt de vista ètic, de regulació i fins i tot de disseny de bases de dades per **no deixar fora aspectes relacionats amb la discapacitat i incloure les persones usuàries en totes les fases del procés**, des de l'obtenció de les dades fins a l'ús d'aquestes dades per a la transformació social.

Com a colofó, el coordinador del Comitè Científic del congrés va recitar un fragment del poema «Invictus», de William Ernest Henley (poeta que tenia una cama amputada a conseqüència d'una tuberculosi infantil), al final de la seva exposició de conclusions sobre el camí del dret a l'autonomia personal:

**No importa si la porta és molt estreta,
si l'escrit arriba carregat de càstigs,
sóc l'amo del meu destí,
sóc capità de la meva ànima.**

El poema complet es pot consultar en anglès en aquest enllaç:

[https://ca.wikipedia.org/wiki/Invictus_\(poema\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Invictus_(poema))

DECLARACIÓ DE COCEMFE - #DAP2019

A Espanya, des de l'any 2006, hi ha vigent la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de foment de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, i també la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, que va establir que el 4 de desembre de 2017 tots els productes, els béns, els entorns i els serveis havien de ser accessibles d'acord amb les condicions bàsiques de no-discriminació i accessibilitat universal.

No obstant això:

En l'àmbit dels drets:

- Quasi sis de cada deu persones s'han sentit discriminades a causa de la seva discapacitat i, a més, han patit exclusió per altres motius diferents: l'edat, l'escassetat de recursos econòmics o l'aspecte físic (CIS, 2013).
- Un 64,8% de les persones amb discapacitat en edat laboral no tenen feina ni en busquen. Aquest percentatge baixa fins al 22% entre la població sense discapacitat (INE, 2017).
- El salari mitjà anual brut de les persones amb discapacitat que treballen per compte d'altri, va ser de 19.297,6 euros el 2016, un 1,4% inferior a la de l'any anterior. Aquesta xifra representava un 17,1% menys que el salari de les persones sense discapacitat, que era de 23.273,3 euros (INE, 2016).

- Les persones amb discapacitat suporten un risc de pobresa i/o exclusió molt més elevat que les que no tenen discapacitat. La taxa AROPE de les persones amb discapacitat en risc de pobresa i/o exclusió social, és del 31,5%, mentre que per a les persones sense discapacitat se situa en el 24,4% (EAPN, 2017).

Pel que fa a la manca d'accés als serveis en els pobles i les ciutats:

- Segons dades del CIS (2013), a tres de cada quatre persones amb discapacitat els resulta difícil o molt difícil accedir al transport públic, i el 64% de les persones amb discapacitat manifesten que tenen moltes dificultats per fer esport en espais accessibles.

- A Europa, una de cada quatre persones amb discapacitat percep barreres en l'educació (Eurostat, 2011). Les dones perceben barreres en l'educació amb més freqüència que els homes.

- Habitualment, les dones perceben més barreres que els homes. En aquest sentit, estem davant la doble discriminació que pateixen les dones amb discapacitat: per raó de gènere i per la pròpia discapacitat.

Pel que fa a la manca d'accessibilitat a les TIC:

- Les TIC poden ser una eina molt útil per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i el seu entorn, però han de ser accessibles i assequibles.

- Set de cada deu persones amb discapacitat no utilitzen Internet (OED, 2017). El principal motiu per no utilitzar-lo, segons les persones amb discapacitat enquestades, és que l'ús els sembla

molt avançat i complex. Un 15,3% ho han intentat, però els ha semblat inaccessible per al seu tipus de discapacitat.

- Segons l'informe «Accés i ús de les TIC per part de les persones amb discapacitat», de la Fundació Vodafone (2013), els dos principals problemes que es detecten com a limitadors en l'ús que fan de les TIC les persones amb discapacitat visual, auditiva i de mobilitat són l'accessibilitat i l'asequibilitat.

Pel que fa a les dades col·lectives com a eina de transformació social:

- La gestió i l'anàlisi de dades poden ser una eina molt útil per donar resposta a les necessitats reals de les persones amb discapacitat. Amb informació precisa i objectiva, es poden desenvolupar aplicacions i dispositius que contribueixin a millorar la qualitat de vida d'aquestes persones i a promoure'n l'autonomia personal.

Per posar fi a aquestes situacions, hem d'aconseguir que s'adoptin les mesures necessàries perquè totes les persones puguin exercir el seu dret a l'autonomia personal, és a dir, viure lliurement segons la seva voluntat, condició essencial de la ciutadania plenament activa i inclosa en la comunitat.

Així ho recull la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i el seu protocol facultatiu, que reconeix, en el preàmbul, «la importància que tenen per a les persones amb discapacitat l'autonomia i la independència individual, incloent-hi la llibertat de prendre les seves pròpies decisions».

A més, en els principis generals de la Convenció recollits a l'article 3 s'esmenten el respecte de la dignitat inherent, l'autonomia individual (incloent-hi la llibertat de prendre les pròpies decisions i la independència de les persones), la no-discriminació, la participació i la inclusió plenes i efectives a la societat, la igualtat d'oportunitats i l'accessibilitat, tots ells requisits indispensables per a l'autonomia personal.

Per tot això, COCEMFE declara que:

1. Totes les persones tenen dret a l'autonomia personal, a prendre les seves pròpies decisions i que aquestes decisions siguin respectades. **L'autonomia personal és un dret**

- irrenunciable** que garanteix la igualtat d'oportunitats a totes les persones, i les administracions tenen el deure de salvaguardar-lo.
2. Totes les persones tenen dret a **exercir la seva llibertat** per desenvolupar les activitats bàsiques, instrumentals i avançades de la vida diària de la manera que vulguin, a prendre les decisions que afecten el seu lloc de residència i les persones amb qui volen viure, i a la participació social i política en igualtat de condicions que la resta de persones.
 3. L'autonomia personal és un **dret inherent a la persona** i, per tant, la capacitat de decidir és un dret individual que s'ha de protegir jurídicament d'imposicions externes; també cal proporcionar els suports que siguin necessaris per a la seguretat personal i patrimonial de les persones.
 4. **Les administracions** i els òrgans que en depenen **han de ser garants del respecte a la dignitat de totes les persones amb discapacitat** en qualsevol circumstància, i fomentar-ne la igualtat i la no-discriminació respecte a la resta de la població. Salvaguardant aquests principis, queda garantit el dret a la plena autonomia personal.
 5. Cada persona té dret a **desenvolupar el seu projecte vital** com a membre de ple dret de la societat de què forma part. La seva capacitat d'elecció s'ha de preveure en el mateix àmbit de drets i obligacions que la resta de la ciutadania. En aquest sentit, la societat ha de facilitar les condicions i els recursos per garantir que sigui així.
 6. Cal garantir el lliure desenvolupament de la persona, i també fomentar **la supressió de qualsevol barrera que impedeixi l'exercici dels drets** i el lliure accés als serveis i entorns comunitaris.
 7. L'autonomia personal ha de preveure l'accés als serveis de foment de l'autonomia personal de manera personalitzada. És imprescindible que les administracions desenvolupin la normativa i els mecanismes necessaris per regular-la basant-se en els principis d'equitat i justícia social, amb una atenció especial a les persones que ofereixen assistència **personal com a eina necessària per a una vida autònoma i independent**.
 8. El dret a l'**autonomia personal s'ha de veure com un bé comú**, i correspon al conjunt de la societat desenvolupar-lo plenament. Totes les persones som corresponsables d'impulsar un canvi cultural per aconseguir una societat més inclusiva que construeixi la convivència sobre la base del respecte dels drets humans.
 9. La igualtat d'oportunitats comporta facilitar **l'accés als drets a tota la ciutadania**. Per tant, cal concebre tots els productes, els béns, els entorns i els serveis sobre la base del paradigma del disseny universal, que beneficia les persones de totes les edats i totes les capacitats.

10. El dret a l'autonomia personal se sustenta en la llibertat i la igualtat, en la diversitat o la diferència i en la corresponsabilitat social, individual i col·lectiva.

EXPOSICIONS

Pòsters

Al congrés es van presentar un total de **19 pòsters**. Les institucions representades van ser molt diverses: empreses privades (Neosistec, Movingmood, Eurecat, etc.), universitats (Universitat d'Alcalá, Universitat de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra, etc.), entitats del tercer sector (ODF, Federació Espanyola de Fibrosi Quística, etc.) i entitats públiques (Diputació de Barcelona, Ajuntament de Vilanova i la Geltrú).

Es van presentar pòsters per a cadascun dels quatre eixos del congrés, tant de projectes comunitaris com d'iniciatives públiques de les administracions. També van presentar pòsters algunes empreses privades que duen a terme projectes orientats a millorar l'autonomia personal. Per exemple, Neosistec va presentar el seu projecte «Navilens», basat en un sistema d'audioguia per al transport públic mitjançant l'ús de telèfons intel·ligents. Aquest sistema també es va utilitzar per a l'audiodescripció dels espais del congrés (així com del programa).

Documental

Durant les pauses per dinar, a la sala plenària es va projectar el documental *Distancias*, produït per Càmeres i Acció per a COCEMFE Barcelona. Aquest documental reflecteix, a través de diferents testimonis, la distància que hi ha entre les persones amb algun tipus de discapacitat i les persones que no en tenen cap, així com la que hi ha entre el que la societat pensa de la discapacitat i la realitat i el dia a dia de les persones amb discapacitat.

Estands

Als estands de patrocini hi van participar **set empreses col·laboradores** del congrés: Amigables, Transports Metropolitans de Barcelona, Ajuntament de Barcelona, COCEMFE, Telefónica, RENFE i IMSERSO. Durant els dos dies que va durar el congrés, més de 400 persones van passar pels estands, que es van col·locar en una sala contigua a la de conferències, al costat de tots els pòsters presentats.

ESDEVENIMENTS SOCIALS

Premis Ricard Vaccaro

Els Premis Ricard Vaccaro a l'Ètica i al Compromís Social són un reconeixement a les activitats individuals o col·lectives que milloren o contribueixen a millorar les condicions de vida de totes les persones, tinguin l'edat que tinguin i siguin quines siguin les seves circumstàncies, però, en particular, de les persones amb alguna discapacitat.

En aquesta tercera edició, les categories i els premis van ser els següents:

- **Àmbit de la recerca en salut**, premi patrocinat per la FUNDACIÓ LA CAIXA. Guanyadora: l'associació AJUDA'M PREDEGENT, pel programa «PREDEGENT (prevenció dependència - gent gran)», candidatura presentada per CEMFIS.
- **Àmbit de la innovació social i les TIC**, patrocinat pel CONSORCI DE LA ZONA FRANCA. Guanyador: LA FAGEDA, pel projecte social «La Fageda, centre especial de treball», candidatura presentada per AMPUTATS SANT JORDI.
- **Àmbit de l'accessibilitat i el disseny universal**, patrocinat per RENFE. Guanyadora: TRANSPORTS METROPOLITANS DE BARCELONA, pel projecte «La nova senyalística digital universal a la xarxa de transports metropolitans de Barcelona», candidatura presentada per COGAMI.
- COCEMFE ha decidit atorgar un **premi especial en l'àmbit de la inclusió social i el gènere**, que també ha obtingut el reconeixement i el patrocini de la DIPUTACIÓ DE BARCELONA. Guanyadora: CORNCRENATA, pel projecte «J♀ dic SI», candidatura presentada per REGABER GRUPO MATHOLDING.

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

Com a part de l'objectiu d'incidir de manera pràctica en la realitat de les organitzacions que treballen per millorar la qualitat de vida de les persones que veuen limitada la seva autonomia personal, el comitè organitzador del congrés va encarregar l'obsequi per als congressistes a l'entitat Corncrenata, que va manufacturar unes motxilles amb roba reciclada, fetes per dones amb discapacitat que formen part de l'associació.

VALORACIÓ DEL CONGRÉS

En acabar el congrés, es va enviar una enquesta a tots els assistents amb la finalitat de tenir una **valoració general del congrés**, el seu contingut, el funcionament i l'interès generat. La puntuació obtinguda en la valoració general va ser de **7,9** en una escala de l'1 al 10. D'altra banda, l'edat mitjana de les persones que van assistir al congrés va ser de **48 anys**, i un 63% eren dones.

També es van destacar de manera molt positiva temes concrets, com ara l'elaboració d'un resum de premsa del primer dia del congrés, que es va lliurar el segon dia. D'altra banda, es va valorar molt positivament la transversalitat de les taules, cosa que va ajudar a enriquir els debats generats i va fer més completes les taules de comunicacions. Finalment, la gran majoria de persones que van assistir al congrés van afirmar que se sentien molt satisfetes amb la logística de l'esdeveniment, quant a la mobilitat des dels hotels, els processos d'acreditació o les pauses per al cafè i dinar.

ALIANCES

La celebració del I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal no tan sols ha permès posar sobre la taula una temàtica de gran interès per a COCEMFE, sinó que també ha estat un instrument per tancar diferents aliances o encetar línies de treball per afavorir el dret a l'autonomia personal.

En aquest sentit, s'ha tancat un acord amb PIMEC (Patronal de Petites i Mitjanes Empreses de Catalunya) per facilitar la inserció laboral de les persones amb discapacitat.

D'altra banda, juntament amb la IMSERSO, s'ha començat a treballar en la definició d'un model d'assistència personal que satisfaci totes les parts i serveixi de guia per a tots els models existents actualment.

COCEMFE també ha signat un acord de col·laboració amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona per tal que aquesta faci difusió de l'aplicació Accesibilidapp en els 36 municipis que la configuren. Així mateix, el president de COCEMFE, Anxo Queiruga, i la presidenta de COCEMFE Barcelona, Montserrat Pallarès, s'han reunit amb Joan Clos per tractar el tema de la sol·licitud a l'ONU que el 30 de setembre sigui declarat el Dia Internacional de l'Accessibilitat Universal.

Finalment, s'està treballant amb els departament d'RSE del Consorci de la Zona Franca i l'Associació d'Empresaris Pedrosa (mitjançant Àrea 8), de la qual formen part institucions com el Port i la Fira de Barcelona.

COL·LABORADORS

Organització i entitats promotores:

Patrocinadors:

Col·laboradors:

COBERTURA ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Pel que fa a l'impacte que va tenir el congrés en els mitjans de comunicació, es van comptabilitzar **42 notícies en mitjans d'àmbit local i estatal**, entre els que van destacar *El Periódico* (edició en paper i digital), *La Vanguardia* (dues notícies), *Europa Press*, *Catalunya Press* i *Sport* (edició en paper i digital).

Es van acreditar **sis mitjans de comunicació generalistes** (*Europa Press*, *El Periódico*, RNE, Ràdio 4, Ràdio Estel i *Metròpoli Abierta*). D'altra banda, **es van registrar quatre persones de mitjans i/o entitats especialitzats** (*Social.cat*, la revista *Autonomía Personal* i els departaments de comunicació de l'Institut Guttmann i la Fundació Integralia DKV).

Detall:

- ❑ «El terror masclista amenaça el 23% de les dones amb discapacitat», ***El Periódico***, edició en paper.
- ❑ «Un 23% de les dones amb discapacitat pateix violència masclista», ***El Periódico***, edició digital.
- ❑ «Amalia Gamio: “Cal abolir les tuteles i els hospitals psiquiàtrics”», ***El Periódico***, edició digital.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», ***Europa Press***, teletip.
- ❑ «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal, organitzat per COCEMFE», ***Europa Press***.
- ❑ «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal, organitzat per COCEMFE», ***Aldia.cat***.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», ***La Vanguardia***, edició digital.
- ❑ «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal, organitzat per COCEMFE», ***La Vanguardia***, edició digital.
- ❑ «Si caic a terra, fes-te un fart de riure», diari ***Sport***, edició en paper.
- ❑ «Teresa Perales: “Si caic a terra, fes-te un fart de riure”», diari ***Sport***, edició digital.
- ❑ «La Diputació de Barcelona promou la inclusió i l'accessibilitat universal per a l'autonomia personal», **Diputació de Barcelona**.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», ***Catalunya Press***.

- ❑ «Les persones amb diversitat funcional reclamen una legislació efectiva que garanteixi els seus drets», **Social.cat**.
- ❑ «COCEMFE reclama la garantia de drets i la plena inclusió de les persones amb discapacitat», **65 y más**.
- ❑ «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal, organitzat per COCEMFE», **Gente Digital**.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», **Gente Digital**.
- ❑ «Les mancances en autonomia personal són “el dèficit de ciutadania més greu” que pateixen les persones amb discapacitat», **Solidaridad Digital**.
- ❑ «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal», **Servei d'Informació sobre Discapacitat**.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», **Siglo XXI**.
- ❑ «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal, organitzat per COCEMFE», **MSN Noticias**.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», **COPE**.
- ❑ «COCEMFE reclama la inclusió de les persones amb discapacitat», **Metrópoli Abierta**.
- ❑ «El I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal remarca la manca de recursos econòmics», **Xarxanet**.
- ❑ «La Diputació de Barcelona promou la inclusió de persones grans i persones amb discapacitat», **alcaldes.eu**.
- ❑ «COCEMFE demana la “plena inclusió” de les persones amb discapacitat en el I Congrés sobre Autonomia Personal», **Bolsamanía**.
- ❑ «La societat actual ha arribat al grau de maduresa necessari per garantir el dret a l'autonomia personal», **Saludadiario.es**.
- ❑ «Lluïsa Moret, present al I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal. Discapacitat física i orgànica, envelliment i cronicitat», **Llobregatdigital.cat**.
- ❑ «COCEMFE reclama la garantia de drets i la plena inclusió de les persones amb discapacitat», **COCEMFE**.
- ❑ «COCEMFE reclama la garantia de drets i la plena inclusió de les persones amb discapacitat», **COCEMFE Aragó**.

- 📄 «Més de 400 persones participen en la jornada inaugural del I Congrés pel Dret a l'Autonomia Personal», **Diari de la Discapacitat**.
- 📄 «Barcelona acull el I Congrés sobre el Dret a l'Autonomia Personal», **Discapnet**.
- 📄 «La Diputació de Barcelona promou la inclusió i l'accessibilitat universal per a l'autonomia personal», **Fundació Democràcia i Govern Local**.